

ako nikdo z bičem za njim ne stoji. Križančani se smejo pač veseliti, — saj nekteri se res veselijo — da imajo tako vrlega odgojitelja svoje slovenske mladine; njim vendar že začne svitati zora tistega dne, ko bo oholi Nemec se šopiril po sedanjih slovenskih tleh, po grobih predobrosrčnih Slovencev. Skoraj bo zapel trobente glas, ki bo naznanjal vstajenje Nemcev iz grobov slovenskih Križančanov in daleč okrog bo se glasilo ime prvoboriteljev in blagovestnikov nemške omike po hribih in dolinah še le več malo časa slovenskega Kozjeka. Križančani veselite se in od veselja poskakujte!

„Dobro znani R. P.“*)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Grof Andrassy, poprej minister zunanjih zadev, drži veliko do sebe ter se dela, kakor da ne gre nič več v redu v tem ministerstvu, odkar ne sedi on v njem. Grozil se je grofa Kalnokyja, ki ga je izpodrinil z njega, trdó prijeti zato v ogerski delegaciji, toda, ko je prišlo na to, del je precej tiho, da je še vse tako tako prav. Tudi avstrijska delegacija se strinja z grofom Kalnokyjem gledé zunanje politike. Minister sme torej zadovoljen biti, zadovoljnost ta in unkraj Litave, kaj še hoče druga? Naj mu bo, toda pametno bode, če še malo počakamo s hvalo. — Vojni minister terja za nove puške, repetirke, v cellem 51, za letos pa 2½ milijona gld., skozi 15 let bi se toraj po toliko plačevalo. Svota je velika a ni dvoma, da se mu dovoli, dvomimo pa, če se bodo puške še le v tako dolgih letih pripravljale. — Na Dunaju so imeli uno nedeljo čevljarji velik shod ter so se vsi izrekli za to, da sme le izučén čevljar imeti čevljarijo. To je celó pametno in se spominjamo, kak krič so bila židovska ali liberalna glasila gnala zoper vlado in drž. desnico, ko je sklenila postava, ki terja isto za vsako obrt. Sedaj pa je še ljudem una postava premalo ostra — tistim, ki živé od svoje obrti, ali pa že tudi vedó, kje in kdo so njih prijatelji, to se še ne kaže. Zmirom še vleko slej kakor prej z liberalci. — V Lincu so imeli „Nemško društvo“, sedaj pa je že razpadlo; niso se mogli pogoditi, kaj bi naj terjali in kako bi počeli, da se „reši pravica nemštva“ v Avstriji. Rešiti jo je pa že v resnici skrajna sila. — V Gradcu obhaja vseučilišče svojo 300letnico ali Nemci so si tam in torej tudi dijaki v laséh zavoljo — judov. Eni so za-nje, drugi pa zoper nje in zato ne bode večjih slovesnosti, da-si bi o takem spominu gotovo prav bile. — Štajarski deželni

zbor se snide na petek dné 10. decembra, skupaj pa bode tje do Božiča. Doslej ni seznaniti, da pride v njem posebnih, imenitnih reči na razpravo. — V istem času, snide se tudi koroški dež. zbor, opraviti mu bo največ z uravnanjem vodá, posebno struge Drave. Le-to jim ne hodi po sreči Kdo bode škof v Celovcu, ni še gotovo, toda pravi se, da ima vlada nadškofov predlog že v rokah. Po takem pa ne bode več dolgo do imenovanja. Takrat imenuje Njih veličanstvo, svitli cesar škofa. Zoper njete anarhiste, tri delalce, vrši se končna razprava dne 6. decembra v Celovcu. — Volitev drž. poslanca za Notranjsko bode težka. Na shodih volilcev v Logatecu in Postojini se je dr. A. Ferjančič, prej pristav c. kr. okr. sodnije na Ptuju, sedaj v Ljubljani volilecem predstavil ter jim razvijal svoj program. Može so z veseljem vzprejeli njegovo kandidaturo, vendar pa so se čuli tudi glasi za g. A. Globočnika, namestn. svetovalca v Ljubljani. Za kandidata v dež. zbor so si pa izbrali v Postojini ondašnjega tržana, gosp. H. Kavčiča in toraj ni dvoma, da si ga bodo tudi izvolili za poslanca. — Na sadjarski šoli v Grmu pri Novem mestu vpisanih je letos 15 učencev, to število je za prvo leto dovolj. Poduk je ves slovensk. — V Gorici je liberalni mestni zastop sklenil 300.000 gld. vzeti na posodo, a mestjanom niso po volji pogoji, po katerih bi se denar dobil, kajti hodil bi jim predrago. Ali pa bode njih ugovarjanje kaj izdalo, je še vprašanje. — Slovencev imamo malo bogatih a nekaj jih je vendar-le — v Trstu. Podružnica sv. Cirila in Metoda izhaja za to tam dobro in dobiva zaporedom pokroviteljev, mož, ki vplačajo po 100 gld. v društveno kaso. Uni den je g. Ivan Šabec, posestnik v Trstu, z enako svoto stopil v vrsto društvenih pokroviteljev. — Hrvaški sabor zbornoje zadnji teden sem, doslej še precej mirno. — Bosna in Hercegovina nas stane že suhih 80 milijonov, odkar stojé naši vojaki na njunih tleh. Letos plača že sama za-sé svoje stroške in še ji ostane dve do tri sto jezer goldinarjev v kasi. To je že dobro znamenje.

Vunanje države. General Kaulbars, izredni ruski poslanik v Bolgariji, ne biva več na bolgarskih tleh ter je z vidno nevoljo odšel iz Sofije. No, na dobrem glasu ne bode nikoli njegovo ime pri Bolgarih, vendar pa se sedaj nekam plaho povprašujejo, kaj da bode sedaj Rusija počela. Toliko je že skoraj gotovo, da ne bode ruska vojska šla v Bolgarijo, vse drugo pa je še dvomljivo. Knez Mingrelski je vsem vladam po volji in bodo si ga torej tudi Bolgari hoté ali nehoté izvolili. — Srbiji je lahko najbolj pri sreči osoda Bolgarije, kajti dotika se tudi njene osode. Sedaj ste si že nekam prijateljici in dobro bo za-nji, če si ostanete še pozneje, ko dobi Bolgarija kneza. —

*) Gosp. urednik, blagovolite besede v ušescih („“) dati na tanko natisniti, kajti so pravcate besede gosp. učitelja, „ki še Slovincem ni nič žalega storil“.

Opomba dopisnikova.

Turčiji kandidatura kneza Mingrelskega ni po volji ter se boji in to po pravici, da bode on popolnem v rokah Rusov in torej njej vedni sovrag. — Rusija gradi po vseh straneh železnice in je general Dragomirov sedaj odposlal večje število častnikov v Azijo, da še premerijo v tamošnjih krajih črte za nove železnice. Tako velikansko truplo, kakor je rusko cesarstvo, se ve, da treba veliko žil in veliko železnic, ako se hoče vzdržati. — Nemška država ima sedaj velike težave z delalci, izjemne postave ne izdajo več zoper nje. Gledajo jim pač sedaj sodnije ostro na prste ali mi dvomimo, da jih uženejo. Ako se ti zaredi golazen, težko ti jo bode odpraviti. — Belgijsko ministerstvo je katoliško ali v drž. zboru ima močno liberalno stranko zoper sebe. Le-ta mu nagaja, kolikor se da, sedaj tudi v postavah, delalcem prijaznih, pri vsem tem se pa bahá ta stranka, češ, da jim postelje že ona prav. No, isto tako dela tudi pri nas svojat naših liberalcev. — Angleško ministerstvo, kakor je doslej, dela vidno nato, da podkoplje Rusom tla ter razglašá, da je dvoje alijanc ali državnih zvez zoper nje, ako počnó kaj, da si prilasté Bolgarijo. Menda pa ne bode tako hudo! — Kakor drugje, tako ima tudi pri Francozih finančni minister težko stanje. Od leta 1877 je republika že 4700 milijonov več izdala, kakor je vzprejela, tedaj so za prav toliko svoto naredili dolga. Za drugo leto pa naredé kar za 1466 milijonov dolga in 127 milijonov hoče minister več v davkih. To je se ve, da že tudi republikanski trdi buči preveč. Zbornica poslancev za to ne mara tega ministru privoliti. — Italiji ni po godu, da se avstrijski minister grof Kalnoky sklicuje na njo, češ, da je tudi ona z njim gledé Bolgarije enacih misli. Kacih misli pa je ona, tega ne razodene ta kača, sodi se pa, da ne zaupa veliko, da se ohrani v Evropi mir, kajti svoje trdnjave popravlja ali stavi nove, to pa na vse pretege in z vidno naglostjo. — Grško kraljestvo ima tudi svoje težave, tokrat se je zbornica poslancev uprla vladi, ta pa je razgnala zbornico ter je nove volitve razpisala. Sedaj se ježé uporni poslanci še bolj ali pa jim bode tu jeza kaj hasnila, to bodo pokazale volitve. — Abesinska vojska, kacih 50.000 mož, pomika se proti Kasali, vodja jim je Raz-Allulah. — V Tonkin pride na mesto Pavla Berta nek Bihourd, da zastopa francosko republiko. Njemu pripada tudi varovati tamošnje kristjane.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

17. avgusta.

Danes zjutraj sem noč nekoliko nategnil, vedoč, da zdaj dve noči ne bomo spali. Ko sem

vstal, je bila prva pot, kakor vsako jutro, k dupljini. Ob šestih so tukaj meševali preč. škof iz Barcelone na Španskem. Bila jih je sama kost in koža. Ko bi bili prišli iz tiste puščave, v kateri je sv. Janez krstitelj živel, ne bi mogli slabše kože biti. Molili so tako pobožno, da z očmi niti trenili niso.

Ob osmih je bila gori v baziliki za romarje napovedana velika sv. meša, a nenadoma jo prestavijo na deveto uro. Takoj se podam v žagrad prašat in prosit, ako se med tem sme pri velikem altarju meševati. To so mi radi dovolili, in tako se mi je posrečilo na velikem altarju lourdeske Matere božje daritvo sv. meše opraviti, katere sreče dosti drugih duhovnih romarjev ni imelo.

Ko smo se po božji službi še po cerkvi ogledavali, stopijo med nas domači oče misijonar s sv. križem v roki in nam oznanijo veselo novico, da so sv. oče iz Rima poslali avstrijskim lourdeskim romarjem apostolski blagoslov in popolne odpustke. Misijonar so zdaj enemu, zdaj drugemu duhovniku ponujali sv. križ, da bi ž njim zbrane romarje pokrižal ter jim tako podelil apostolski blagoslov, a vsi smo se branili tolike časti. Naposled so meni siloma potisnili v roke sv. križ in me nekako porinili pred altar. Kaj tedaj storiti? Na glas odpojem navadno molitve za odpustke, kakor se nahaja v cerkvenem obredniku, a potem se obrnem, pokrižam romarje ter jim tako podelim apostolski blagoslov in popolne odpustke v imenu Boga Očeta in Sina sv. Duha. Taka sreča me na tem svetu ne bode več srečala! Bogu bodi hvala za vse!

Ob ednajstih so preč. opat oče Franciški iz južne Afrike, ki so rojen Tirolec, romarje nagovorili. Razlagali so prav mičnih reči o divjih narodih, med katerimi delujejo ter božjo vero oznanjujejo. O divjih Kafrih, ki v deželi Zulu stanujejo, so rekli: „O vi romarji bi se čudili, kako bogoljubni so mladi in stari naši Kafri; pomislite samo, mi v deželi Zulu že tudi imamo lourdesko dupljino. Vedite, da so se Kafri od veselja jokali, ko so izvedeli, da imajo mater v nebesih; tega pred niso vedeli. Kafri imajo namreč po več žen, in tako imajo otroci dosti mačeh, a matere nobene, in tedaj tudi materne ljubezni ne poznajo. Otroci svoje matere ne obratajo, za to pa tem gorkejšé ljubijo svojo nebeško mater. Rožni venec imajo vedno ali v roki ali okoli vrata.“

„Od vseh vetrov sem naprosil obleke za naše nage Kafre. Pa glejte nevoljo, Kafri je niso hoteli obleči. Kako si zdaj pomagati? Mi smo jim rekli, da ljubi Bog nikogar v nebesa ne pusti, kateri ni oblečen; vsak mora imeti gostovanjsko oblačilo. To je pomagalo. Toda vi bi morali videti, kako nerodno so se obračali in kako nesrečne so se čutili v svoji obleki,